

Z kart historii: 14 kwietnia 1985 r. - narodziny Ruchu Wolności i Pokój

Ruch Wolności i Pokój powstał 14 kwietnia 1985 r. Bezpośrednim impulsem do powstania Ruchu WiP była obrona szczecińskiego działacza podziemnego Niezależnego Zrzeszenia Studentów Marka Adamkiewicza, który za odmowę złożenia przysięgi wojskowej został 8 grudnia 1984 r. skazany przez Sąd Garnizonowy w Szczecinie na 2,5 roku więzienia. Wyrok ten, mimo protestów, został utrzymany przez Sąd Wojskowy w Koszalinie i Izba Wojskowa Sądu Najwyższego w Warszawie.

Adamkiewicza umieszczono w Zakładzie Karnym w Stargardzie Szczecińskim. Student został zwolniony z więzienia 8 września 1986 r.

Fundamentem działania organizacji WiP była walka metodami pokojowymi - poprzez głódówki, petycje, akcje propagandowe - o prawa obywatelskie.

Powszechnym wśród członków WiP formą protestu była odmowa odbycia służby wojskowej. Celem WiP była a także zmiana roty przysięgi wojskowej w Ludowym Wojsku Polskim, która nakazywała wierność sojuszowi z tzw. „bratnimi armiami” i wierność sojusznikom ZSRS.

Wśród jego kilkuset pacyfistycznych działaczy byli m.in. Piotr Niemczyk, Konstanty Miodowicz, Jan Maria Rokita, Bartłomiej Sienkiewicz, Radosław Gawlik, Bogdan Klich, Jan Józef Lipski. Członkami z nich (Niemczyk, Sienkiewicz, Miodowicz) odnalazła swoje miejsce m.in. w służbach specjalnych III RP (UOP).

W latach 1986–1989 w Gdańsku gdańscy działacze WiP wydawali pismo „A capella”. Ruch zakończył działalność w 1992 r.